

убѣдихъ царьтъ да издаде заповѣдь, която запрѣтываше поклоненіето на друго божество въ разстояніе на трийсетъ денье, и заповѣдаше боготвореніето на царското лице. Данилъ не са покори на нечистивата тѣзи заповѣдь, но съкъй день са молѣше на Бога споредъ обычайтъ си; и тѣй царедворцытъ го съгледахъ, наковладихъ го, и царьтъ са принуди да хвърли любимецътъ си въ ямата на расланытъ, защото тѣй опрѣдѣляше законътъ; но звѣреветъ не докачихъ Данила, и царьтъ обнетъ отъ удивленіе, прѣдаде обвинителитъ му на расланытъ за да ги разкъсатъ. (Данилъ. г. 1—.).

§. 171. *Исторіята на Есѡиръ, жената на Артаксеркса.*

Мардохей, единъ отъ плѣнниците отърва Іудеитъ отъ голѣма опасность. Той бѣ отхранилъ Есѡиръ, братовото си сыраче. Нея зе за жена Артаксеркса Персидскый царь и много я обикнѣ. Имаше единъ царедворецъ на име Аманъ, любимецъ на царьтъ който отъ гордостъ за царското кѣмъ него благоволеніе, искаше да му са покланятъ. А понеже Мардохей не струваше туй, привлече си умразата на Амана. И тѣй Аманъ за да отмъсти на свойтъ врагъ, рѣши са да погуби сичкый родъ Іудейскый и сполучи да са издаде царска заповѣдь за туй. (Есѡиръ. а. в. г.).

§. 172. *Мардохей извѣстява на Есѡиръ, за опасността на Іудеитѣ.*

Като са научи Мардохей за безчеловѣчната заповѣдь, раздра си дрѣхытъ, насыпа съ пепель главата си, отиде въ палата и го напълни съ плачь. Като